

ματα, όταν τὴν ἄφραστη εὐτυχία πού κυνηγοῦν τόσο στὸ
βοῦρκο τοῦ μαμμωνᾶ, μᾶς τὴ σκορπάει ἀπλόχερα ἡ Τέχνη,
ἀρκεῖ νὰ τὴ ἀγαπήσουμε δίχως συμβατισμούς, δίχως ψευ-
τιά, δίχως καπηλεία, παρὰ μόνο μὲ κάθε σταγόνα τοῦ αἵ-
ματός μας καὶ κάθε κύτταρο τοῦ ἐγκεφάλου μας, θυσιάζον-
τας τὸν ὕλικό γιὰ τὸν πνευματικό μας ἐγωϊσμό.

Παρίσι 25. σ'. 1924.

Μ. ΒΑΣΣΑΣ

ΔΕΙΛΙΝΑ ΛΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

II

Ἐπὸ τὰ περιγιάλια
κινοῦν ἀγάλια ἀγάλια
κι ἔρχονται κάθε δεῖλι
οἱ αἰσθαντικοί μου φίλοι.

Στὴ μαύρη μοναξιά μου
σὰν ἴσκιοι ὀλόγυρά μου
ὄνειρα μοῦ θυμίζουν
πού τὴν καρδιά ξεσκίζουν.

Μὰ ὡς σβύνεται ἡ μέρα
στὰ περιγιάλια πέρα
γυρνοῦν κι ἐμὲ μονάχο
φίνουν ἐδῶ σὰ βράχο.

Κύπρος.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΛΗΝΟΣ